

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 104

číslo: 14

7. dubna 2024

Cena: 12 Kč

Setkání u památníku Jana Žižky v Sudoměři s husitskou bohoslužbou

V sobotu 23. března se u památníku Jana Žižky v Sudoměři konala husitská bohoslužba, která předcházela připomenutí slavné bitvy, od které letos uplynulo 604 let.

Bohoslužbu vedl patriarcha Církve československé husitské Tomáš Butta společně s plzeňským biskupem Lukášem Bujnou, duchovními Samuelem Vašinem a Radkou Zikovou. Kázáním (uvádíme na třetí straně) posloužil Lukáš Bujna. Přítomni byli v hojném počtu věřící písecké a poděbradské náboženské obce a mnoho dalších návštěvníků. Již od 10 hodin probíhal v okolí Žižkova památníku i přes nevlidné počasí zajímavý program. Kromě rekonstrukce bitvy s více

než 200 bojovníky a husitskými vozy mohli návštěvníci vidět šermířské souboje, rytíře na koních, tanečnice, hry pro děti i sokolníka. O hudební kulisu se postarala historická kapela Subulkus a zajímavostí byla komentovaná ukázka střelby z trebuchetu – velice efektivní obléhací zbraně.

Součástí sobotní akce byl od 13 hodin pietní akt u mohyly Jana Žižky, kde bratr patriarcha pronesl duchovní zamyšlení a společně s plzeňským biskupem též modlitbu a požehnání. Přítomné pozdravili starostka obce Čejetice Ivana Zelenková, europoslankyně Radka Maxová, starostka Vimperku Jaroslava Martanová a senátor Tomáš Fiala. Účastnila se i řada představitelů jihočeských měst, obcí a kulturních institucí včetně zástupců Armády ČR – 25. protiletadlového raketového pluku ze Strakonice.

V závěru aktu byly předány čestné stuhý k 600. výročí smrti Jana Žižky.

V tento výjimečný den se dopoledne v obci Čejetice rovněž uskutečnilo slavnostní znovuootevření kostela sv. Havla, při kterém přednesl patriarcha Tomáš Butta zamyšlení o kostelích a náboženském životě.

Původně raně gotický kostel z 2. poloviny 13. století, postupně zbarokizovaný, prošel po roce 2013 rekonstrukcí, která byla dokončena v roce 2023. Během rekonstrukce se podařilo odhalit zbytky středověkých ná-

stěnných maleb ze třetí čtvrtiny 14. století. Největší a nejvýznamnější malbu našli památkáři na severní straně lodi. Jedná se o zlomek pašijového cyklu, který minimálně ve dvou pásech nad sebou popisoval Ježíšovo utrpení na konci jeho pozemské cesty.

Akci spolupřádala naše církev spolu s obcí Čejetice, 1. Etalonem a Plzeňským Landfrýdem.

redakce

Foto: Oldřich Nováček, Kamila Magdalena Lukasová

Odhalení pamětní desky skladatele a hudebníka Josefa Františka Píchy

Při příležitosti nedožitých 135. narozenin hudebního skladatele, pedagoga, profesora církevního zpěvu a sakrální hudby, tvůrce hudebního doprovodu Liturgie Karla Farského a spoluzakladatele Církve československé husitské v jižních Čechách, Josefa Františka PÍCHY (1889-1977), byla 19. března 2024 na pražském domě, kde žil a pracoval, odhalena pamětní deska. Na Josefa F. Píchu zavzpomínala v malebné střešovičské uličce Na zástřelu skupina věřících naší církve včetně jeho blízkých příbuzných a rovněž bratra patriarchy Tomáše Butty, jenž za hudebního doprovodu varhaníka Blahoslava Rataje zazpíval Žalm z Pichovy tvorby.

Při odhalení desky popsal Martin Jindra pohnuté válečné události spojené se záchranou Pichova života po atentátu na Reinharda Heydricha:

Jak všichni víme, byl ve středu 27. května 1942 v Praze-Libni v rámci vojenské operace Anthropoid smrtelně zraněn zastupující říšský protektor Reinhard Heydrich, který následně svým zraněním podlehl. V Protektorátu Čechy a Morava byl vyhlášen civilní výjimečný stav, obnoveno bylo stanné právo. Ve snaze vypátrat co nejrychleji útočníky a zastrážit obyvatelstvo byla přijata rozsáhlá pátrací opatření. Praha byla policejně uzavřena a veškerá železniční doprava zastavena. Do pátrací akce v noci 27. května 1942 se zapojilo 4500 mužů bezpečnostního aparátu. Prohlédávána byla postupně města, vesnice a zalesněné prostory.

Mezi 541 zadrženými osobami z pražského nočního pátrání se jen zázrakem, nebo chtěli shodou šťastných náhod, neocitl autor hudebního doprovodu Farského liturgie ČCS, hudební skladatel Josef František Pícha, o jehož dile se Josef Bohuslav Foerster vyslovil: „Duchovní tvorba prof. Píchy

vyjadřuje svým technicky brilantním i vroucně procítěným zpracováním celou hloubku zbožnosti českého člověka a stává se příkladem i pro další generace tvůrců duchovní hudby.“

Josef František Pícha se již z doby svého působení ve Vodňanech znal s pozdějším arcibiskupem Sawatijem, jenž v českých zemích vedl pravoslavnou církev spadající pod cařihradskou jurisdikci, která byla stejně jako Gorazdova Česká pravoslavná církev po odhalení sedmi československých parašutistů v pravoslavném chrámu sv. Cyrila a Metoděje rozpuštěna. Se Sawatijem udržoval Josef František Pícha úzké kontakty rovněž během války. Pravoslavný arcibiskup si u něj až do svého zatčení gestapem 30. května 1942 ukládal různé dobové

písemnosti a dokumenty. Část z nich, včetně Sawatijova bohoslužebného roucha, je dodnes uložena v našem Ústředním archivu a muzeu ČČSH.

Kromě Sawatijových materiálů měl Josef František Pícha ve svém domku v onu osudnou noc z 27. na 28. května 1942 navíc v úschově ilegální balík se zbraněmi a municí. Když

jednotka wehrmachtu vedená Mathiasem Rothrammerem z podbělohorských kasáren přišla k břevnovskému domku, který Pícha obýval, zaujal velitele výrazný nápis. „Poručík jen tak zkusmo pohlédne na šedé betonové nadpraží. Tu spatří podivný nápis

vytesaný ve starodávném švabachu: MÍR WSSEM! [...] Cosi vznešeného brání vstupu okovaných germánských bot. Že by staré německé písmo? Poručík neví. Tu dává jednotce náhlý rozkaz: „Rychle, pokračujte!“

Z mladého poručíka se po válce stal pastor luterského sboru v Mülheimu a v jedné z knih, které sbor vydával, líčil své válečné zkušenosti včetně okamžiku před starým břevnovským domkem, které stály za vnitřní proměnou jeho života. Jako by tehdy zakusil slova z Exodu: Hospodin ty dveře pomine a nedopustí, aby do vašeho domu vešel zhoube a udeřil na vás (Ex 12,23). Josefu Františku Pichovi svým rozhodnutím možná zachránil život.

Martin Jindra

Výzva autorům - přispějte do kalendáře Blahoslav 2025

Vážení čtenáři, pro kalendář Blahoslav 2025 jsme zvolili téma „Desatera a my“, velmi potřebné pro dnešní rozkolísanou dobu. K tématu Desatera jsme získali již řadu odborných popularizujících článků. Další spolupracující autoři chystají povídku či úvahu, která svým vyzněním reaguje na porušení či naopak dodržení některého přikázání - doporučení, zakotveného v Desateru. K danému tématu však můžete napsat i úvahy či eseje o etice a hodnotách. Vítejte básně, povídky, eseje, vzpomínky, vyprávění, kterým neschází působivý vnitřní apel. Pro kalendář jsou samozřejmě vhodné i odlehčující a humorné texty a také zamyšlení k výročí významných osobností. Do mozaiky celku kalendáře vždy výrazně náleží příspěvky ze života našich náboženských obcí. Jsou pro doplnění celku publikace velmi potřebné a napomáhají církevnímu životu a zdravé sebereflexi. Přemýšlejte a uvažujte, co obohacujícího chcete a můžete čtenářům sdělit. Děkujeme všem autorům ochotným připojit se a věnovat svůj čas a nápady ve prospěch bližních. Termín odevzdání textů je do poloviny dubna 2024, nejpozději do konce jmenovaného měsíce. Rozsah příspěvku bývá obvykle 1 až 2 stránky. Na vaše práce se těší editoři a redaktori Olga Nytrová a Václav Strachota i obrazoví redaktori Oldřich Nováček a Tomáš Novák. Texty, prosím, posílejte na mail: olga.nytrova@seznam.cz. Děkujeme.

Olga Nytrová a Václav Strachota

Náboženství a psychika

Víra je podstatou našeho zdraví
„Psychoterapeuti zůstávají neutrální k náboženským názorům pacientů a mlčí, pokud jde o jejich vlastní přesvědčení, potřebují přesahující filozofii o náboženstvích a božích jako potenciální terapeutické médium.“
T. Byram Karasu, lékařská fakulta Yale University

Sedmý duben, den, kdy vychází toto číslo Českého zápasu, je celosvětově označován jako Den zdraví. Péče o zdraví je nám vtoukávána do hlavy od dětství a tomuto tématu se věnují četné vědecké studie. Mezi studii nalezeme rovněž analýzu toho, do jaké míry ovlivňuje víra naše zdraví. Laicky a ze zkušenosti víme, že víra je podstatou našeho zdraví. „Věř a budeš uzdraven,“ tuto větu jsme mnohokrát slyšeli, a to nejen z oblasti religionistiky, ale také přímo od lékařů.

Nebylo tomu ovšem vždy. Známi psychiatři Jean-Martin Charcot a jeho žák Sigmund Freud spojovali náboženství s hysterií a neurózou. Tím vznikl předěl mezi náboženstvím a péčí o duševní zdraví, který přetrvával donedávna. Náboženství bylo často vnímáno odborníky na duševní zdraví v zá-

padních společnostech jako iracionální, zastaralé a vytvářející závislost. Panoval názor, že vede k emoční nestabilitě. Dokonce v nejextrémnějším případě bylo náboženství označováno jako psychóza. Problém je ještě více ožehavý v novodobé společnosti, která je příznačným prudkým nárůstem duševních chorob. Navíc samotní lékaři často uvádějí, že psychika svým způsobem může ovlivnit průběh nemoci nebo ji dokonce nastartovat. Proto se zaměříme na oblast psychiky, jejich nemoci ve vztahu k víře. Nikoli náhodou se v poslední době začal názor psychiatrů na náboženství a víru měnit.

Tématem se zabývá studie publikovaná v americkém psychiatrickém časopise Psychiatric Times v roce 2010 pod titulem „Religion, Spirituality, and Mental Health“ (Náboženství, spiritualita a duševní zdraví). Studie tvrdí, že od roku 2000 se rapidně zvýšil počet studií a výzkumných prací na téma víry a duševního zdraví. V jejím úvodu je konstatováno: „Zjištěna je vazba, že náboženská angažovanost obecně přispívá k lepšímu duševnímu zdraví.“ Jako příklad je uvedena dlouhodobá, po 16 let prováděná studie,

kteřá poukázala na skutečnost, že „ženy, které navštěvovaly bohoslužby více než jednou týdně, zažily o 33 % nižší úmrtnost ze všech příčin, včetně rakoviny a srdečních chorob, ve srovnání s ženami, které nikdy navštěvovaly bohoslužby.“ Jiný americký časopis American Journal of Psychiatry popisuje výsledky novější desetileté studie depresi z roku 2012 a uvádí: „U osob s velmi vysokým dědičným rizikem depresí, pro které je v životě významné náboženství a spiritualita, se ukázalo, že měly

pouze desetinu rizika deprese (zejména recidivující deprese).“ Jako závěr studie uvádí: „Náboženství nebo spiritualita může mít ochranný účinek proti opětovnému výskytu deprese, zejména u dospělých s anamnézou deprese rodičů.“

V USA bylo provedeno skoro 150 studií na sto tisících subjektů, kdy bylo zjištěno, že náboženství zvyšuje potlačení chorob psychiatrického onemocnění, u kterých se objevila deprese. Depresi je důležité léčit nejen kvůli emočnímu stresu, ale také kvůli zvýšenému riziku sebe-

vraždy. Novější studie zabývající se vztahem víry a Covidu pak upozornila na určitá rizika přečechování náboženství. K tomu američtí psychiatři konstatují: „Jako každá intervence se schopností ovlivnit emocionální změnu, náboženské a duchovní přístupy k vážným nemocem mají rizika a výhody. Jako psychiatři musíme porozumět pozitivním i negativním interakcím náboženství a spirituality s fyzickými a emocionálními potřebami konkrétního pacienta – a to se bude pravděpodobně u jednotlivých pacientů značně lišit.“ Daniel Sulmasy, bývalý františkánský mnich a filozof – lékař, poukázal na nebezpečí „pokoušet se ovládat nebo manipulovat Boží moc, a to i za dobrým účelem, jako je léčení...“ Vede to k tomu, jako když jeden z pacientů poznamenal: „Nemodlil jsem se dost usilovně, neboť jinak by byl můj diabetes vyléčen.“ Nebo když se v době covidové pandemie objevil plakát zvěstující: „Ježíš je moje vakcína.“

Tyto a podobné výsledky průzkumů v oblasti psychiatrie a psychologie vedly v USA k tomu, že akreditační rada pro postgraduální lékařské vzdělávání zahrmla do svých požadavků na psychiatrickou přípravu didaktickou a klinickou výuku náboženství a spirituality v psychiatrické péči.

Mirko Raduševič

Rozchod s představou zástupnej obete

Dokončení z minulého čísla

V kultovoj reči listu Hebrejom však už nič nepoznať z Ježiša evanjelií, ani z Ježišovej násilnej popravy. Prevzatím schémy zmierujúcej obete dostali kresťanské zbory ekvivalent k židovskému a helenistickému obeťnému kultu, bez ktorého si väčšina kresťanov asi ani nevedela predstaviť žiadne náboženské spoločenstvo. Prvým skupinám kresťanov to mohlo pomáhať oslobodzovať sa z depresie, do ktorej sa dostali stroskotaním Ježišovej cesty. Tým, že Ježišovu smrť interpretovali ako obeť zmierenia za vlastné hriechy, ba i hriechy celého sveta, nadobudla Ježišova smrť pozitívny význam. Nechýbajú ani názory, podľa ktorých kultovo usmernené „sväté násilie“ v podobe obeťných rituálov má očisťujúcu, psychohygienickú funkciu a tlmi agresivitu v bežnom živote. Sila zla je transformovaná do služby dobra a lásky.

Teológia zmierujúcej obete ničí radostný vzťah k Bohu a vracia nás späť do minulosti starých obeťných kultov, ktoré boli v synagogálnej liturgii Židov prekonané...

Štefan Šrobár

Z kazateľského plánu

První neděle po Velikonocích

Jako novorozené děti Boží mějte touhu jen po nefalšovaném duchovním mléku. Aleluja. (1. Petrův 2,2)

První čtení: Skutky 4, 32-35

Tužby velikonocní (I)

2. Abychom ze vzkříšení Kristova v církvi se radovali, modleme se k Hospodinu.

3. Abychom Slovu života všichni se v srdcích otevřeli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Nebeský Otče, ty jsi láskou všech, kdo tě milují, a naději všech, kdo v tebe doufají. Pomož nám, abychom v tebe věřili, i když tě nevidíme, a skrze víru abychom žili vzkříšeným životem tvého Syna! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Janův 1,1-2,2

Evangelium: Jan 20,19-31

Verše k obětování: Žalm 81, 2,5

Verš k požehnání: Jan 20,27

Modlitba k požehnání

Nebeský Otče, děkujeme ti za to, že jsme okusili chléb života a obnovili se přijímáním z kalicha spásy. Posiluj naši víru, ať stále rosteme v lásce jedněch ke druhým! Prosíme o te ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 146, 251, 258, 260

Citace - Víra a zdraví

Zdaliž nevíte, že **tělo vaše jest chrám Ducha svatého**, jenž přebývá ve vás, kteréhož máte od Boha, a nejste sami svoji? Nebo koupili jste za velkou mzdu. Oslavujte tedy Boha tělem vašim i duchem vašim, kteréžto věci Boží jsou. BIBLE: 1 Korintským 6,19-20 Bible Kralická.

Religiozita a spiritualita usnadňují zvládnání a dodávají negativním událostem smysl a účel - souvisí s lepším duševním zdravím (méně deprese, nižší stres, méně úzkosti, větší pohoda a více pozitivních emocí). Několik klinických studií ukázalo, že zlepšují duševní zdraví (alespoň u těch, kteří jsou věřící). Existuje také mnoho důkazů, že špatné duševní zdraví má nepříznivé fyziologické důsledky, které zhoršují fyzické zdraví a zkracují délku života. Je tedy logické, že religiozita a spiritualita může ovlivňovat fyzické zdraví prostřednictvím psychologických cest. - Studie o víře a religiozitě Harolda Koeniga.

Duchovní zdraví je koncept, který zahrnuje spojení s ostatními, smysl života a vztah s vyšší mocí nebo transcendentní silou. Zahrnuje jak psychosociální, tak náboženskou složku a je považováno za jeden z rozměrů zdraví.

Světová zdravotnická organizace (WHO)

Nad Písmem

Můj Pán a můj Bůh

Jan 20,19-31

Příběh o setkání Vzkříšeného Ježíše s učedníky je nám všem znám jako příběh o „nevěřícím Tomášovi“, anebo o „pochybujícím Tomášovi“. Mnoho kazatelů nad tímto Kristovým učedníkem přemýšlí z různých stran, jako o určitém skeptikovi, nedůvěřivci či člověku příliš racionálním, přizemním, toužícím vše vidět na vlastní oči. Ale proč ne? Kdo z nás tyto otázky okolo Božích věcí a Božího království občas nemá? Možná si mnozí z nás klademe otázky v srdci, jestli opravdu má smysl v těch našich malých společenstvích znovu a znovu kázat o víře... vždyť jsme mnohdy na tom jako Tomáš... Máme právo ho vůbec kritizovat? Není on přece jedním z nás?

Měli ostatní učedníci větší víru než Tomáš, když byli „ze strachu před Židy“ ukryti za zavřené dveře? Oni Pána již viděli předtím, než ho viděl Tomáš, ale není toho mnoho, co v našem biblickém příběhu o těch dalších učednicích čteme, takže být občas skeptický vůči některým emocionálním nadšencům je v podstatě normální, zvláště v náboženských kruzích. Potkala jsem mnoho lidí z různých církví všelijak nadšených, i já jsem mezi ně patřila, ale když přišly velké životní zkoušky, moje nadšení se proměnilo v boj o záchranu mé duše, kdy jsem mnohdy nevěděla kudy kam. Vše vnější ztratilo svůj lesk a moje duše volala k Bohu: „Pane, zachraň mě...“ – a On vždy svým vlastním způsobem odpověděl a zjevil svou živou přítomnost.

Ježíšovi učedníci byli po jeho smrti ve velkých rozporech, jejich Mistr a Pán byl mrtev, ale přece jen je mnohokrát povzbuzoval k naději ve vzkříšení... mnohokrát jim to sděloval. A nyní jsou v situaci, kdy je toto slovo naplněno a oni vidí svého Pána, který přichází a říká: „Pokož vám“, povzbuzuje je, aby se již nebáli, nabízí svého Ducha svatého a moc odpuštění...

A Tomášovi se dostává reálného prožitku, setkání a odpovědi na jeho malomyslnou touhu po vidění bolavých ran z ukřižování – sám živý Ježíš mu nabízí možnost si sáhnout na jeho ruce i na ránu v jeho boku. A povzbuzuje Tomáše: „nepochybuj a věř“ – Kralická Bible nám sděluje Kristovo slovo: „nebudíš nevěřící, ale věrný.“

Kdo z nás by se ve svých pochybnostech, krizích a zkouškách nepotřeboval takto fyzicky potkat s Božím Synem? Komu to je dopřáno? Tomáš dostal velký dar a byl si toho vědom, protože už nepotřeboval vkládat ruce do Ježíšových ran, ale jen vyznal: „Můj Pán a můj Bůh“.

Je to jakoby vzdech či výkřik... zvolání. Někteří to chápou jako oslovení „můj Pane a můj Bože“, jiní jako sdělení ostatním: „To je můj Pán a můj Bůh.“ Možná nám může být nejbližší doplnění: „Vždyť ty jsi byl vždy můj Pán a můj Bůh“, jelikož jde o rozhovor mezi Ježíšem a Tomášem a ti dva si to v podstatě vyřkali mezi sebou.

Tomáš, ten skeptik a pochybovač, proslovl vrcholně vyznání celého Janova evangelia. Ani Petr ani Jan, ale Tomáš – ten nenápadný, ten vždycky jakoby ve stínu... Tomáš první propojil evangelium od počátku do konce, Alfu i Omegu: „Na počátku bylo Slovo ... to Slovo byl Bůh... Slovo se stalo tělem“... Tomáš nám ukazuje, jak je důležitá upřímnost, vztah a rozhovor s Kristem. Cokoliv nás v oblasti naší víry trápí, je potřeba vyjádřit v duchovním rozhovoru (v modlitbě) svému Pánu, upřímně se s ním sdílet o všem, co prožíváme, co cítíme, a čekat na jeho odpovědi, i když nás občas pokará v našich pochybnostech a nedůvěře... nebojme se, vždyť On nás nepřišel soudit, ale spasit. Amen.

Alena Milová

Bože, děkujeme ti za tvého Syna, který přichází do našich pochybností a nedověry se slovem pokoje, odpuštění a ujištění, že jsme v tobě jedineční.

Vybibíš nás k upřímným vyznáním, abychom si uvědomili, jak na tom skutečně jsme.

A zároveň nás povzbuzuješ, že i když tě fyzicky nevidíme, dáváš se poznat každému z nás v našich bolestech i starostech.

Tvá milost a láska je úžasná, vyznáváme spolu s Tomášem:

„Vždyť ty jsi náš Pán a náš Bůh v Kristu Ježíši.“ Amen.

Překvapivý rozhovor

„Otevři mi svoje dveře, copak nevidíš, že stojím u dveří a tluču? Hledám a nenalézám. Prosím a nedostávám.“

„Kdo jsi?“

„Jsem Fides, tvoje víra.“

„Každý den chodím do kostela a tam se modlím k Bohu. To přece stačí... Moje víra je velká.“

„Stačí, když mi, mé víře, otevřeš své dveře; pusť Boha dál do svého srdce.“
„Co víc mám dělat? Každý rok jezdím na setkání mládeže, každý den čtu Bibli.“

„Já vím, ale pozvala jsi na setkání už někdy někoho?“

„Mojí kamarádi a známí v Boha nevěří, většinou mají jiné vyznání a v názorech na svět se moc neshodneme.“

„Vždyť to přece nevádí, Bůh stvořil lidi bez rozdílu jejich víry. A zve je k sobě dál. Má rád všechny a chce, aby ho poznali.“

„Dobře, pozvu tedy na setkání mládeže své kamarády.“

„Děkuji ti. Děkuji všem, kdo toto poselství budete sdílet.“

Ahoj kamarádi, zveme vás na celocírkevní setkání mládeže do Písku konané 27. - 29. září 2024. Téma našeho setkání je Otevřete své dveře. Těšíme se i na tebe!

Miriam Chytilová

Služba smíření

Dokončení ze str. 3

se daří našemu bližnímu. Jsme otevření učít se novým věcem – od těch, kdo žijí s námi, i od těch, kdo k nám přicházejí.

A demokracie je o vyrovnávání se s rozdíly. Jako společenství CPCE žijeme ve smíření s růzností. Musíme hledat kompromisy, abychom mohli žít společně. Musíme dát ostatním příležitost začít znovu a „nedržet je“ za jejich chyby. To nás přivádí zpět k našemu příběhu a k pobuřující žádosti dvou učedníků. Tedy začneme s naším vlastním příběhem. Protože takoví jsme. Chceme ta nejlepší místa. Ježíš nám však ukazuje, že existuje i jiná cesta. Nemluví k nám shůry o tom, jak jsme špatní. Naopak. On sám se obrací k nám lidem. Slouží nám celým svým životem – abychom, přestože jsme takoví, jací jsme, navzdory všemu mohli žít – dnes a zítra a každý den, i po smrti. Amen.

Z ekumeny

INDIE: OBČANSTVÍ PRO VŠECHNY KROMĚ MUSLIMŮ

V květnu se budou v Indii konat všeobecné volby. Ačkoli je Indie oficiálně sekulárním státem, dosavadní vládnoucí hinduisticky a nacionálně orientovaná Indická lidová strana (zkr. BJP) premiéra Naréndry Módího, známá také jako hindutva, po celou dobu své desetileté vlády posiluje napětí mezi hinduistickou většinou a muslimskou menšinou obyvatel Indie a prosazuje předpisy, které mají bránit v růstu velikosti a vlivu muslimské komunity. Ta nyní čítá přibližně 200 milionů osob, tedy asi 14 % obyvatelstva Indie. Problematiku dlouhodobě sledujeme.

Minulé pondělí (11. března 2024) byla oficiálně oznámena implementace novely zákona o změně občanství. Tato novela poskytuje rychlou cestu k naturalizaci pro přichodící hinduisty, pársy, sikhy, buddhisty, džinisty a křesťany, a vylučuje přijetí muslimů. Zákon je prezentován hindutvou jako účinná pomoc osobám, které přecházejí do Indie před náboženským pronásledováním v okolních většinově muslimských zemích (Afgánistán, Bangladéš a Pákistán). Zároveň odmítá, že by se měl jakkoli dotknout občanství osob muslimského vyznání, které se v Indii narodily.

Zákon byl schválen parlamentem již v roce 2019, ale Módího vláda jeho implementaci odložila kvůli masovým protestům, při nichž zemřelo triadvacet lidí. Celostátních protestů se účastnili lidé napříč náboženským spektrem. Kritika zdůrazňovala, že zákon podkopává základy Indie jako sekulárního národa a porušuje principy zakotvené v ústavě, které vylučují udělit nebo odeprít občanství na základě náboženského vyznání. Poukazují také na to, že pokud je zákon zaměřen na ochranu pronásledovaných menšin, pak by měl zahrnovat muslimské náboženské menšiny, které čelily pronásledování ve svých vlastních zemích – například admadijští muslimové v Pákistánu a rohingové v Myanmaru.

Indičtí muslimové se obávají, že vláda může zákon využít v kombinaci s navrhovaným registrem občanství k jejich masovému odsunu či internaci. Národní registr občanů je totiž součástí snahy Módího vlády identifikovat a deportovat ilegální imigranty. Registr byl prozatím zaveden pouze v severovýchodním státě Ásám, ale v dohledné době má být rozšířen na celou indickou federaci. Tento zákon by mohl pak napomoci tomu, že odhalení ilegální přistěhovalci ostatních náboženství budou moci zůstat a požádat o občanství, ale muslimové nikoli, tedy budou deportováni nebo integrováni v detenčních zařízeních.

Implementaci nového zákona budou bedlivě sledovat jak političtí odpůrci současné vlády, tak i lidskoprávní organizace nebo mezinárodní pozorovatelé. V tomto smyslu se vyjádřil například mluvčí amerického ministerstva zahraničí Matthew Miller.

Jitka Schlichtsová,

zdroj: info.dingir.cz

Zprávy

Hlavní cena výtvarné soutěže: Šachová hra s husitskými bojovníky

Prostorný vestibul Základní školy Příbyslav se 21. března proměnil v jedinečnou galerii.

Za velkého zájmu veřejnosti v něm proběhla slavnostní vernisáž výstavy nejzdařilejších prací z výtvarné soutěže dětí ze tří okresů Kraje Vysočina. Soutěž měla název „Ktož jsou boží bojovníci...“

Pořádající Základní škola Příbyslav

vydala almanach, v němž ředitelka Jaroslava Janů píše, že úkolem v roce 600. výročí skonu vojevůdce husitů u Příbyslavi bylo „jakkoli reagovat na život, dobu i odkaz Jana Žižky, přičemž byla oceňována především kreativita, originalita a netradiční interpretace“.

Sešlo se 230 výtvarných děl. Hlavní cenu si do obce Dobronín v okrese

Jihlava odvezli Kristián Opálka, Jakub Milfajt a Darek Zeman za překvapivý a originální výtvar – šachovou hru s figurami husitských bojovníků.

„Ocenili jsme, že jejich práce je nejenom výtvarně zajímavá, ale má i další přesah. Je to hra, bitva. Dílo není jen krásné, ale je také funkční a účelné,“ zdůvodnila rozhodnutí poroty její předsedkyně Petra Bártová.

Text a foto
Ivo Havlík

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Nevěřící Tomáš

Tentokrát získáte tajenku tak, že přečtete písmenka ve druhé tabulce v pořadí daném čísly v první tabulce.

6	33	11	47	30	8	44	25	17	3
27	1	15	20	37	40	21	28	22	36
42	39	45	29	4	19	10	46	48	12
23	7	34	13	43	2	49	31	5	18
14	41	9	32	24	38	16	35	50	26

M	Ř	Ě	Ř	K	V	U	A	Š	J
E	Ž	Ř	A	V	Ě	H	N	O	E
I	D	V	Í	S	L	D	Ě	I	L
S	Ě	Í	V	A	E	L	T	I	B
Ě	L	I	E	L	I	Í	N	I	V

(Řešení z č. 12: kámen v zídce; pásek na botě; oslíkův nos; oslíkovy uši; delší plášt.)

Jana Krajčříková

Jan Horák a jeho „Rybáři“ v Husově sboru v Litomyšli

Ve středu 24. dubna v 19 hodin v Husově sboru v Litomyšli na Toulcově náměstí vystoupí opět herec Jan Horák. Jeho první představení „František blázen“, jehož svědky jsme zde byli vloni na podzim právě na svátek sv. Františka, vzbudilo zvláště mezi mladými diváky velký ohlas.

Tentokrát přijede s apokryfním monodramatem „Rybáři“ – o následcích, které zanechaly biblické události na lidech, o nichž se v Bibli moc nepíše. Jedná se o minimalistickou inscenaci v tradici vypravěčského divadla Daria Fo, ve které se můžete těšit na desítky postav v podání jednoho herce i na dva nezvyklé hudební nástroje. Díky finanční podpoře města Litomyšl je vstupné na představení dobrovolné a za litomyšlské husity vás na něj srdečně zve

Štěpán Klásek

Koncert Antonína Hoška a skupiny Topeto

V neděli 14. dubna v 18 hodin se bude v Husově sboru v Litomyšli na Toulcově náměstí konat koncert talentovaného šestnáctiletého hudebníka - písničkáře Antonína Hoška z Vysokého Mýta.

V textech je pro něj velkou inspirací (bohužel již zesnulý) David Stypka, při skládání hudby se inspirovuje především českým folkem, pop music nebo alternativou. První písničku složil ve 12 letech a k další tvorbě ho povzbudil jeho učitel na kytaru Jiří Vedral. V roce 2023 získal roční stipendium ve Stipendijní akademii MenArt, kde se mu věnovala skladatelka, pianistka a zpěvačka Beata Hlavenková. Antonín zpívá a hraje své písně na kytaru a doprovází ho hudební skupina Topeto (klávesy a trubka) složená z jeho vrstevníků. S tímto uskupením vyhráli soutěž Svitavské komořeni a někteří jste je možná slyšeli i v Litomyšli v klášterních zahradách v posledním den loňské Smetanovy Litomyšle.

Od té doby se jistě zase o kousek posunuli, v březnu tohoto roku vyhráli výroční cenu Vysokého Mýta za hudební činnost, a tak vás srdečně zveme na jejich vystoupení. Vstupné na koncert je i díky podpoře města Litomyšl dobrovolné.

Štěpán Klásek

